

VẤN ĐÁP HỌC PHẬT

Kỳ 3

Hòa thượng Tịnh Không trả lời câu hỏi

của đồng tu tại Hồng Kông

Thời gian: 10/09/2004

Địa điểm: Hiệp hội giáo dục Phật-đà Hồng Kông

Tôi thấy trong đây có một câu của cư sĩ Quách, ông ấy đến từ Tịnh tông Học hội Sydney. Có mặt ở đây không? Ông ấy có một bài báo cáo do cư sĩ Lâm Tâm Nhuận thuật lại, đây là chuyện cảm ứng, rất hiếm có, đây là thật chứ không phải giả.

Vào thứ 7 ngày 3 tháng 7 năm nay, bà ấy nói hơn hai giờ sáng bà ấy nằm mơ, bà ấy mơ thấy một người khóc lóc đi đến trước mặt nói với bà ấy, người đó nói bà phải cứu họ, cầu cứu bà ấy. Bà ấy hỏi rốt cuộc xảy ra chuyện gì với anh vậy? Người đó nói: “tôi là con tin người Hàn Quốc bị phần tử khủng bố ở Iraq chặt đầu”. Bà ấy lại hỏi anh ta: “anh tên là gì?” Anh ta nói anh ta tên là Kim Sun-Il, thật sự nói tên ra. Bà hỏi anh ta: vậy anh muốn tôi làm sao cứu anh? Anh ta khóc nói: “bà nhất định có thể cứu tôi”. Lúc này bà ấy liền vỗ vai anh nói: “anh đừng khóc nữa, từ từ nói, điều duy nhất tôi có thể cứu anh đó là dạy anh niệm Phật, bây giờ anh nghe kỹ đây”. Bà dẫn dắt anh niệm A-di-đà Phật, A-di-đà Phật, A-di-đà Phật, vừa niệm vừa dạy anh ta niệm, sau đó hỏi anh ta: “anh biết niệm chưa?” Anh ta nói: “tôi biết niệm rồi, bây giờ tôi sẽ niệm”, thế là liền niệm A-di-đà Phật, bà ấy liền tỉnh lại.

Lúc tỉnh lại, chuyện này khiến bà ấy ngây người, sao lại có giấc mơ này? Nửa đêm tỉnh dậy. Kết quả con trai bà ấy lúc này cũng tỉnh dậy, nhìn thấy mẹ đang ngây người liền hỏi có chuyện gì. Bà ấy liền kể lại cảnh giới trong mơ vừa rồi cho con trai nghe, đúng lúc con trai bà có một bài báo, chính là bài báo nói về chuyện này, mà trong bài báo này còn có ảnh của người Hàn Quốc Kim Sun-Il kia, bà ấy vừa nhìn, chính là người ở trong mơ, cho nên bà ấy cảm thấy vô cùng kinh ngạc. Ngày thứ hai lập bài vị cho người Hàn Quốc này ở Tịnh tông Học hội, mọi người trong Phật thất lập bài vị và niệm Phật cho anh ta, ngày ngày hồi hướng cho anh ta. Tới ngày thứ 13, sáng sớm bà ấy lại mơ một giấc mơ, mơ thấy Kim Sun-Il ngồi trên một đóa hoa sen màu xanh lá, thật sự vãng sanh rồi, hướng về bà ấy cảm ơn. Cho nên sự tích này, tôi nghĩ các bạn đánh máy kỹ lại, có thể đưa cho mọi người xem, chuyện này là thật không phải giả. Tôi tin rằng đời quá khứ Kim Sun-Il cũng là người niệm Phật, anh

ấy có thiện căn này. Anh ấy chắc là có duyên phận đặc biệt với Cư Sĩ Lâm nên mới tới tìm bà ấy, tìm bà ấy thật sự siêu độ được cho anh ấy, thật sự giúp anh ấy vãng sanh, duyên này vô cùng thù thắng, cho nên công đức niệm Phật không thể nghĩ bàn. Được rồi, bây giờ chúng ta theo thứ tự này.

Hỏi: Đây là câu hỏi của cư sĩ Đoàn ở Thâm Quyển, ông ấy nói đệ tử đời này may mắn nhờ Phật lực gia trì biết được Phật pháp, ông ấy đã 63 tuổi, như nắng hạn gặp mưa, cũng rất cố gắng tu hành, một lòng muốn vãng sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, nhưng trong ba năm học Phật thường bị bệnh. Từ tháng 5 năm nay tới bây giờ lại bị đầu óc mơ màng căng thẳng, toàn thân mệt mỏi, hơn nữa nửa mặt bên phải bị tê liệt, đầu óc rất không tỉnh táo, không nhớ được điều gì cả, xem đĩa giảng liền ngủ, tu hành bị ảnh hưởng vô cùng lớn, bệnh viện không tìm ra được nguyên nhân bị bệnh. Con nghĩ đây là oan gia trái chủ tới đòi nợ, mỗi ngày sám hối nghiệp chướng xin lỗi họ, đồng thời hồi hướng công đức tụng kinh niệm Phật cho họ, đến nay đã hơn ba tháng nhưng vẫn chưa thấy cải thiện. Trong lòng lo lắng, bởi vì tuổi tác đã lớn, không tranh thủ thời gian thì không còn kịp nữa, căn tánh của bản thân lại kém cỏi, có lẽ phương pháp tu hành của con có vấn đề, kính xin lão pháp sư từ bi khai thị.

Đáp: Kiến giải của bạn, cách nghĩ của bạn rất đúng đắn, không có vấn đề. Hiện tại cảnh giới của bạn không xoay chuyển được là công phu của bạn chưa đủ lực, bạn phải có tín tâm, bạn không được thoái chuyển, không được chán nản, tiếp tục niệm tiếp. Bạn nói bạn niệm ba tháng rồi, bạn niệm thêm ba tháng nữa sẽ có hiệu quả, đây là công phu không đủ lực, nhất định phải tăng cường. Người niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, đối với thế gian này nhất định không được tham luyến, điều này vô cùng vô cùng quan trọng, nếu như còn tham luyến đối với thế gian này, vậy thì nghiệp chướng của bạn không tiêu trừ nổi, thật sự phải buông xuống vạn duyên, một lòng cầu sanh Tịnh độ. Bạn xem tin tức chúng ta vừa nói tới, Kim Sun-Il bị người ta chặt đầu, linh hồn của anh ấy không hề rời khỏi đạo tràng niệm Phật của họ, 13 ngày anh ấy liền vãng sanh, chúng ta nghe được không hề ngạc nhiên, tại sao vậy? Trong kinh A-di-đà nói rất rõ ràng, “hoặc một ngày, hoặc hai ngày cho đến bảy ngày”, 13 ngày này đương nhiên có khả năng, mấu chốt là bạn có thật sự buông xuống hay không, mấu chốt ở chỗ này, bạn không buông xuống được thì không có cách nào.

Đồng tu chúng ta, tôi có thể nói mỗi vị đời đời kiếp kiếp trong quá khứ đều tu pháp môn này, tại sao không đi cho rồi mà còn trong lục đạo luân hồi? Đó là không buông xuống được. Đời này bạn vẫn không buông xuống được, vậy thì bạn vẫn tiếp

tục luân hồi, tiếp tục luân hồi thì bạn nhất định phải biết bạn sẽ tới nơi nào trước? Tới ba đường ác trước. Bạn muốn đời sau lại tới cõi người thì không đạt được, tại sao vậy? Đời sau muốn lại tới cõi người, ngũ giới thập thiện của bạn ít nhất phải đạt 80 điểm. Ngũ giới thập thiện của chúng ta liệu có thể đạt được tiêu chuẩn này không? Ngũ giới thập thiện là cõi người, tiêu chuẩn cõi trời càng cao hơn. Cho nên Phật dạy chúng ta những đức mục, khoa mục tu hành này, tam quy: giác mà không mê, chánh mà không tà, tịnh mà không nhiễm; tịnh nghiệp tam phước là tu hành căn bản, “*hiếu dưỡng cha mẹ, phụng sự sư trưởng, từ tâm không giết, tu thập thiện nghiệp*”, bạn làm được bao nhiêu? Nếu là học Phật, vậy lại thêm “*thọ trì tam quy, đầy đủ các giới, không phạm oai nghi*”, giới hạn thấp nhất mà chúng ta nói tới chính là “Sa-di Luật Nghi”, bạn làm được mười giới hai mươi bốn oai nghi chưa? Nếu bạn chưa làm được chắc chắn sẽ đọa vào ba đường ác.

Hỏi: Tôi vừa nhìn thấy có một đồng tu viết, vừa đưa tới, là một vị đồng tu vừa xuất gia ở chùa Ứng Truyền, Toại Ninh, Thành Đô. Xuất gia không dễ dàng! Anh ấy nói anh ấy phát tâm xuất gia, nhưng trước đây anh ấy có bạn gái, người bạn gái này đòi sống đòi chết không cho anh ấy xuất gia, nếu anh ấy xuất gia thì cô ấy sẽ tự sát.

Đáp: Chuyện này, các đồng tu ở chỗ chúng ta, mọi người tìm thử xem, hình như trong Niệm Phật Luận, cuốn Niệm Phật Luận mà chúng ta mới in phía sau có thêm lời khai thị của pháp sư Đàm Hư, chúng ta cũng viết nó thành văn tự, chính là câu chuyện người thợ vá nồi niệm Phật vãng sanh. Ngài đồng thời nói tới hai người, đều là đồ đệ của pháp sư Đế Nhàn, một người tu thiền, một người niệm Phật. Người tu thiền sau này làm *thần thổ địa*, ông ấy cũng là sau khi xuất gia, vợ không đồng ý, kết quả người vợ này tự sát. Sau khi tự sát quỷ hồn này luôn đi theo bên cạnh ông, bởi vì ông ấy chân thật tu hành, công phu tu hành rất khá, có thần hộ pháp bảo hộ, cho nên quỷ thần này mặc dù luôn đi theo bên cạnh nhưng bà ấy không dựa thân được, không thể dựa thân. Mấy chục năm sau, tu hành rất khá, ở trong chùa, từ thanh chúng dần dần nâng cao lên, lên làm hòa thượng thủ tọa. Hòa thượng thủ tọa cũng giống như chủ nhiệm giáo vụ trong trường học vậy, cho nên cúng dường cũng nhiều hơn, tín đồ cũng nhiều hơn, bản thân cảm thấy rất tốt. Ý nghĩ ngạo mạn vừa khởi lên, thần hộ pháp liền rời đi, vợ ông liền dựa thân. Sau khi dựa thân, nhìn thấy nước liền muốn nhảy xuống, kết quả ông ấy thực sự nhảy xuống nước và bị chết đuối, đó là quỷ hồn dựa thân, không tha cho bạn. Khai thị này của pháp sư Đàm Hư có thể đưa

cho anh ấy tham khảo, để anh ấy xem thử, ân oán của hai người nhất định phải hóa giải, nếu như không hóa giải thì hậu họa vô cùng.

Xuất gia cũng rất không dễ dàng, nếu bạn không giữ tốt giới luật, oan gia trái chủ liền tìm tới, sẽ không tha cho bạn, bạn thật sự tu hành mới được, bạn mới có thần hộ pháp, cho nên đây không phải là trò chơi của trẻ con. Đặc biệt là xuất gia, luôn phải mang lại vinh quang cho Thích-ca Mâu-ni Phật mới được, chúng ta tu hành rất tốt, mọi người nhìn thấy chúng ta sẽ tán thán Phật giáo; nếu chúng ta tu hành không tốt, người khác nhìn thấy chúng ta, hủy báng chúng ta, hủy báng chúng ta cũng không sao, nhưng chúng ta đại biểu cho Phật giáo, hủy báng chúng ta cũng là hủy báng Phật giáo, tội này nặng, đây chính là tội đọa địa ngục A-tỳ, không thể không biết điều này, cho nên người xuất gia nếu không phải là mau chóng vãng sanh thế giới Cực Lạc thì là mau chóng đọa địa ngục A-tỳ, hai con đường. Không xuất gia thì không phá hoại hình tượng Phật giáo, bản thân chúng ta tạo ác nghiệp gì, người khác mắng bạn là người xấu, nhưng nó sẽ không liên quan tới Phật giáo; một khi bạn xuất gia, người khác mắng bạn là mắng cả Phật giáo, toàn bộ đều mắng hết, vậy thì không xong rồi, tội lỗi này nặng hơn bất kỳ tội nào, cho nên nhất định phải hiểu đạo lý này. Vấn đề này chúng ta trả lời anh ấy như vậy, gửi cho anh ấy xem đoạn khai thị của lão pháp sư Đàm Hư. Cho nên phương pháp tu hành của bản thân đúng đắn, hiện tượng này là nghiệp chướng, đích thực là nghiệp chướng, nhưng chỉ cần phương hướng của bạn không thay đổi, tiếp tục cố gắng nữa, buông xuống vạn duyên, niệm Phật cầu sanh Tịnh độ, nghiệp chướng rất nhanh tiêu trừ.

Hỏi: Vị thứ hai là cư sĩ Đỗ ở Phật Sơn hỏi, bản thân con có duyên quen biết vài ngôi chùa, mà những ngôi chùa này đều cần trùng tu lại, chi phí tương đối lớn. Trước tiên con đã dẫn đầu hóa duyên bố thí, cũng phát động rất nhiều thiện nam tín nữ có tâm hóa duyên bố thí. Bây giờ con có hai câu hỏi, thứ nhất con hóa duyên bố thí nhiều nơi như vậy có phù hợp Phật pháp không? Nên chuyên tâm hóa duyên bố thí một ngôi chùa hay nhiều ngôi chùa tốt hơn?

Đáp: Chuyện này phải xem người tu hành trong chùa, nếu trong chùa thực sự có người tu hành, hóa duyên giúp đỡ họ là chuyện tốt, bạn làm chuyện tốt lớn; nếu chùa này không có người thực sự tu hành, vậy thì phiền phức của bạn sẽ nhiều, chuyện này thật sự phải rất cẩn thận, rất thận trọng. Lời nói của chúng ta chỉ có thể nói tới đây, không thể nói tiếp nữa. Trước đây tôi cầu học ở Đài Trung, theo thầy Lý học Phật, thầy thường nói với chúng tôi: “có chùa không đạo, không thể hưng giáo”,

cho nên thầy chú trọng vào đạo, không chú trọng vào chùa. Tôi học Phật 53 năm, giảng kinh 46 năm, tôi không có đạo tràng, tôi không có chùa. Tôi rất sợ đạo tràng, rất sợ có chùa, tại sao vậy? Một khi bạn có chùa, chùa càng lớn, người tranh đoạt sản nghiệp càng nhiều, tạo tội nghiệp càng nặng, không có chùa thì mọi người không có gì để tranh giành.

Vậy đạo tràng này của chúng tôi, ba tầng lầu này là của ba vị cư sĩ, chúng tôi ở đây làm tốt, họ sẽ tiếp tục ủng hộ cúng dường cho chúng tôi; nếu chúng tôi làm không tốt, họ sẽ thu lại, đây là như pháp. Năm đó Thích-ca Mâu-ni Phật tại thế, bạn xem đạo tràng mà quốc vương đại thần cung cấp, chỉ cung cấp thế nào? Chỉ cung cấp quyền sử dụng, không cung cấp quyền sở hữu. Ví dụ nói đạo tràng này là của bạn, bạn thấy có người xuất gia rất tốt, bạn cúng dường họ, họ làm không tốt, bạn thu về, không có ai tranh giành. Cho nên người xuất gia tu hành, họ rất dụng công, tâm địa của họ thanh tịnh, bạn có đạo tràng đưa họ, họ xuất gia rồi, bây giờ bạn lại làm một cái nhà giam giữ họ, họ lại về nhà rồi. Bạn đã từng nghĩ tới vấn đề này chưa? Họ về nhà thì không xong rồi.

Đặc biệt là vào thời hiện nay, hiện nay hoằng pháp không ở chùa chiền, ở trong chùa đã không có cách nào hoằng pháp nữa, hiện tại hoằng pháp phải dùng tivi, phải dùng mạng internet. Nơi này của chúng tôi giảng kinh, người trên toàn thế giới đều xem được, cho nên người hữu duyên có thể mở kênh của chúng tôi, đây là hữu duyên, Phật độ người hữu duyên; họ không chịu mở kênh này ra, không có duyên. Hiện tại bản thân chúng tôi có vệ tinh, có truyền hình vệ tinh phát 24 tiếng không gián đoạn, cả thế giới đều có thể xem được, mạng internet thì càng thông suốt không chướng ngại. Chỉ cần bạn có máy vi tính, bạn vào địa chỉ web của chúng tôi, cũng là 24 tiếng không gián đoạn, đây là phương thức hoằng pháp của thời đại này, không ở chùa chiền. Cho nên có rất nhiều người xuất gia rất không hài lòng về tôi, tôi nói lời thật, không nói lời giả dối.

Bạn xem những tiền tài mà mười phương cúng dường cho tôi, tôi tuyệt đối sẽ không đi xây chùa, tại sao vậy? Xây chùa là chôn số tiền này xuống dưới đất, không có tác dụng, như vậy tôi có lỗi với người khác. Trước đây tôi học theo pháp sư Ấn Quang, cả đời Ấn Tổ tiếp nhận cúng dường, toàn bộ đều dùng in kinh bố thí, cho nên ngài mở Hoằng Hóa Xã. Vào thời đó phương thức như vậy là thù thắng nhất, cả đời in kinh bố thí, tu tài cúng dường, tu pháp cúng dường. Kinh sách này là pháp, pháp bảo, tặng cho người khác xem, in sách cần tiền, cho nên một công đôi việc, hai loại

cúng dường tài và pháp đều đầy đủ. Ngài cả đời làm chuyện này, tôi học theo ngài, cho nên cả đời không xây chùa.

Tôi đã xây dựng Tịnh tông Học viện ở Úc, đạo tràng này là bất đắc dĩ, bởi vì trước đây ở Đài Loan chúng tôi có một thư viện, phạm vi rất nhỏ, đại khái bằng diện tích của thư viện chỗ chúng ta, hình như cũng chỉ rộng bằng học hội hiện tại, có thể còn không rộng bằng, là một nơi rất nhỏ, do quán trưởng Hàn Anh quản lý. Lúc bà ấy quản lý tôi không hỏi chuyện, cho nên cả đời tôi không quản người, không quản tiền, không quản việc, đều do một mình bà ấy quản lý. Cho nên có một số người xuất gia ở thư viện là theo bà ấy xuất gia chứ không phải theo tôi xuất gia. Sau khi bà ấy vắng sanh, tài sản thư viện này là dùng tên của chính bà ấy đăng ký, cho nên con trai bà ấy có quyền kế thừa, con trai lấy lại tài sản. Chúng tôi không còn nơi nào để đi, cho nên bất đắc dĩ mới xây một đạo tràng, cúng dường những người xuất gia này, để họ không đến nỗi phải lưu lạc khắp nơi, mặc dù họ theo Hàn quán trưởng. Tôi xây dựng đạo tràng ở đó, chúng tôi cũng là báo đáp ân hộ pháp của Hàn quán trưởng, bà ấy cung cấp cho chúng tôi hoàn cảnh học tập an định như vậy trong 30 năm, giúp chúng tôi có thành tựu. Cho nên chúng tôi xây đạo tràng này là đặc biệt xây cho họ, nếu không cả đời tôi tuyệt đối không xây đạo tràng.

Vậy hôm nay chúng tôi hoảng pháp, có căn phòng lớn như vậy là được rồi, phòng ghi hình của tôi mọi người đi xem thử rất nhỏ, đối với toàn thế giới, cả thế giới đều xem được, tự tại biết bao. Bỏ ra rất ít tiền, hiệu quả rất lớn. Tôi tới Nhật Bản, người Nhật Bản thấy những việc tôi làm đều vô cùng ngưỡng mộ, đều rất tán thán, bỏ ra ít tiền mà làm chuyện lớn, không có đạo tràng. Năm ngoái tôi tới Bangkok tham gia hội nghị Liên Hợp Quốc đã quen với tướng Chavalit, ông ấy là phó thủ tướng của Thái Lan. Ông ấy đưa tôi tới thăm ngôi chùa Như Lai mới xây của Tiểu thừa. Quy mô của đạo tràng này rất lớn, hình dạng kiến trúc thực sự hiện đại hóa, không phải là kiến trúc cung điện mà dùng kiểu kiến trúc như mô hình đĩa bay, hình tròn giống như cái đĩa, cái nắp, công trình kiến trúc lớn gồm bốn hình tròn như vậy. Mỗi một công trình bên dưới có thể chứa 100.000 người, bạn nói xem quy mô lớn biết bao. Ngôi chùa Tiểu thừa mới nhất này thực sự giống như khoa học hiện nay vậy, đây là kiến trúc khoa học kỹ thuật, đưa tôi đi tham quan.

Tôi đi tham quan đạo tràng lớn như vậy, còn chưa hoàn công, cái thứ nhất đã xây xong, còn ba cái nữa, vẫn còn đang thi công. Cho nên phương trượng trụ trì hỏi tôi: “Pháp sư, đạo tràng của ông ở đâu?” Tôi nhìn đạo tràng của ông ấy lớn như vậy,

tôi chỉ đành nói: “Thưa pháp sư, đạo tràng của tôi ở trên trời”. Đúng lúc ngoài cửa chỗ họ có hai cái ăng-ten rất lớn, người Trung Quốc gọi là chảo thu sóng, có hai cái ăng-ten lớn, [loại] lớn nhất, tôi nói với ông ấy ăng-ten này có thể nhận được đạo tràng của tôi, có thể nhìn thấy đạo tràng của tôi, đạo tràng của tôi ở trên trời. Cho nên công đức bố thí không thể nói không tốt, cũng không thể nói đều là tốt, chủ yếu phải xem người tu hành này, những người sống trong đạo tràng thật sự có người tu hành chân thật, vậy thì đó là công đức thực sự, nếu không phải thật sự tu hành, vậy thì có vấn đề, chuyện này tự chúng ta phải quan sát nhiều hơn.

Hỏi: Đây là các cư sĩ ở thành phố Sán Vĩ, Quảng Đông. Họ nói chúng con là cư sĩ ở thành phố Sán Vĩ tỉnh Quảng Đông, hiện tại có hai câu hỏi xin lão pháp sư chỉ giáo. Câu hỏi đầu tiên là chúng con tổ chức xây dựng một niệm Phật đường, mừng một, mười lăm hàng tháng và thứ bảy chủ nhật, ngày Phật đản sanh cộng tu ở đây, không có người xuất gia tham gia, ngoài những ngày này cũng không có người tới niệm Phật đường. Xin hỏi liệu có nên giống đạo tràng của người xuất gia không, mỗi ngày ở niệm Phật đường dùng cơm chay cúng dường Tam bảo.

Đáp: Niệm Phật đường của bạn bình thường không có người, bạn cúng dường Tam bảo thì chỉ cúng dường tượng Phật, không có người xuất gia thì bạn làm sao cúng dường? Thực sự thì xây niệm Phật đường là chuyện tốt, hi vọng niệm Phật đường này ngày ngày có người tới đó niệm Phật, như vậy là tốt. Người ít hay nhiều cũng không quan trọng, ba người, năm người đều rất tốt, hoan nghênh mọi người tận dụng nơi này niệm Phật, vậy thì niệm Phật đường của bạn thực sự có vô lượng công đức. Chúng tôi biết người niệm Phật trong nước ở Trung Quốc rất nhiều, nếu có một nơi như vậy để cúng dường họ, chăm sóc cuộc sống của họ, họ có thể ở đó niệm Phật, [đó là] chuyện tốt. Như các bạn quy định mừng một, mười lăm, thứ bảy chủ nhật cộng tu cũng tốt; ngoài những ngày này ra, ở đó có vài vị thường trụ, thường trụ là người tại gia hay xuất gia đều được, cư sĩ tại gia thường trụ cũng được, đều là chuyện tốt. Làm như vậy mới như pháp, mới thực sự là cúng dường Tam bảo. Cư sĩ cũng là một trong Tam bảo, mọi người phải hiểu được, chỉ cần thực sự tu học theo Phật pháp, sinh sống cùng nhau theo Lục hòa kính, đó đều là tăng bảo.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai nói: chúng con sau khi tụng kinh niệm Phật ở niệm Phật đường, hồi hướng công đức cho người thân nào đó bị bệnh, gặp tai nạn, làm như vậy có như pháp không?

Đáp: Như vậy là như pháp, không có vấn đề gì, đều có thể được.

Hỏi: Đây là cư sĩ Lương ở Hồng Kông, bà ấy nói: con vốn có một câu hỏi về tu hành, xin lão pháp sư chỉ giáo. Bản thân con đã hơn 50 tuổi, sức khỏe vẫn luôn ốm yếu nhiều bệnh, con cái một trai một gái đã hơn 20 tuổi cũng tự lập được rồi. Bà ấy nói con vẫn luôn hy sinh rất nhiều cho gia đình, chăm lo chu đáo cho cuộc sống hàng ngày của chồng và con cái, nhưng con cái con dường như không quá trân trọng, không hiểu thế nào là hiếu đạo, lại thường sanh oán hận; có lúc ủng hộ, có lúc oán hận con niệm Phật tu hành, khiến nội tâm con cảm thấy nản lòng thoái chí, cũng khiến con càng cảm thấy cần phải tu hành. Hiện tại con có hai câu hỏi muốn thỉnh giáo lão pháp sư. Thứ nhất bản thân con có một số tài sản có thể dùng cho nửa đời còn lại, nếu con rời khỏi gia đình, tìm một nơi tu hành cầu sanh thế giới Tây Phương Cực Lạc, làm như vậy có được không?

Đáp: Có thể, nếu con cái của bạn đều trưởng thành, đều có thể tự lập, như vậy bạn có thể buông xuống được rồi, lúc con cái chưa thể tự lập thì nhất định phải chăm sóc, đó là trách nhiệm của bạn. Còn chuyện con cái thường có oán hận bạn, đó là vấn đề giáo dục, không thể trách chúng, chỉ trách bản thân bạn không dạy tốt chúng, từ nhỏ bạn không dạy tốt chúng. Cho nên bạn xem chuyện này đức Phật biết rất rõ ràng, trong kinh Vô Lượng Thọ đức Phật nói: *“Đời trước vô tri, không biết đạo đức, không có người dạy, tuyệt không trách họ!”* Bạn làm trưởng bối mà sơ suất, bản thân bạn không biết được tầm quan trọng của giáo dục luân lý đạo đức, từ nhỏ lơ là, chính mình nhất định phải gánh chịu quả báo hiện tại này. May mà nếu chúng đã trưởng thành, đã có thể tự lập được, bản thân bạn có thể rời khỏi chúng tu hành cho thật tốt, như vậy được, đây là chủ ý hay, cũng có thể làm như vậy được.

Đạo tràng thì phải tìm đạo tràng thực sự tu hành, thực sự tu hành không nằm ngoài hai chuyện, ngày ngày nghe kinh, ngày ngày niệm Phật. Chỉ niệm Phật không nghe kinh, rất khó, niệm đến một khoảng thời gian nào đó liền chán ghét, không kiên nhẫn được nữa, bạn không niệm Phật tiếp được nữa, chuyện này thường có. Nghe kinh là hiểu rõ đạo lý, niệm Phật là tiêu trừ nghiệp, cho nên hai việc này phải kết hợp cùng nhau, mỗi ngày ít nhất phải nghe kinh từ 2 đến 4 tiếng đồng hồ, thời gian còn lại niệm Phật, không thể gián đoạn, tu như vậy chắc chắn có chỗ tốt. Hiện tại nghe kinh, thật ra mà nói duyên rất thù thắng, mạng internet của chúng tôi, kênh truyền hình của chúng tôi 24 tiếng đồng hồ đều không gián đoạn, cho nên mỗi ngày nghe kinh 4 tiếng đồng hồ, bạn có thể chọn khoảng thời gian, tới lúc đó bạn nghe, lúc không nghe kinh thì niệm Phật, phải tìm đạo tràng như vậy. Theo tôi được biết thì

đạo tràng của pháp sư Thường Huệ ở phía Bắc Trung Quốc là đạo tràng rất như pháp, nghe nói phong khí niệm Phật ở núi Ngũ Đài cũng rất tốt, đương nhiên những nơi khác có thể cũng có nhưng tôi không biết. Nơi tôi biết thì chỉ có chùa Bách Quốc Hưng Long ở Trường Xuân phía Bắc và Đông Thiên Mục Sơn ở Triết Giang, niệm Phật đều rất như pháp, hơn nữa người cộng tu ở đó rất nhiều. Đông Thiên Mục Sơn hình như có hơn 1.000 người, họ có ba niệm Phật đường, có thể tới đó xem trước, xem thử tìm hiểu thêm, nơi nào có duyên thì tới nơi đó, như vậy là được. Bạn làm như vậy cũng phải bàn giao với gia đình của bạn, công đức niệm Phật hồi hướng cho gia đình, hồi hướng cho con cái, hi vọng họ dần dần nhận được Phật lực gia trì, tương lai có thể học Phật giống bạn, tu hành giống bạn, vậy thì vô cùng viên mãn.

Hỏi: Vị cư sĩ Trần này có ba câu hỏi, câu đầu tiên là xin hỏi lão pháp sư, vừa nghe kinh vừa lần đếm tràng hạt, như vậy có như pháp không?

Đáp: Tức là nói vừa nghe kinh vừa niệm Phật, cũng được. Chỉ cần tâm bạn có thể định lại thì cũng có thể, điều quan trọng nhất là vọng niệm trong tâm ít, công phu của bạn liền đặc lực. Nếu cách làm như vậy của bạn vẫn không thể đoạn trừ vọng niệm, vậy thì bạn có thể tách ra, lúc nghe kinh thì chuyên tâm nghe, lúc niệm Phật thì chuyên tâm niệm, bạn thử xem phương pháp nào dễ nhiếp tâm, tâm tịnh tức cõi Phật tịnh, nhất định phải hiểu điều này.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai, con người sau khi ngừng thở đã đưa tới nhà tang lễ đông lạnh, rồi sau đó trải qua một ngày một đêm trợ niệm từ ban hộ niệm, thiêu xong lưu lại hơn 60 viên xá lợi, tại sao người vãng sanh trước giờ chưa từng tiếp xúc qua Phật pháp cũng có thù thắng như vậy? Xin lão pháp sư khai thị.

Đáp: Ở đây có hai tình huống, một loại là thật, đó là mặc dù đời này họ chưa từng tiếp xúc qua Phật pháp nhưng trong đời quá khứ nên tảng tu hành Tịnh độ rất sâu dày. Giống như lúc này chúng ta nói tới người Hàn Quốc tên Kim Sun-Il, đó là nền tảng tu hành trong đời quá khứ rất sâu dày, cho nên đời này họ có thể được lợi ích, nhân trước đây sâu gặp được duyên này, như vậy có thể. Cả đời chưa từng gặp Phật pháp, không biết niệm Phật, lúc lâm chung người thân mời những người niệm Phật tới trợ niệm giúp họ, duyên này chín muồi, chuyện này là có khả năng. Ngoài ra còn một loại là giả, xá lợi đó không phải là thật, là giả. Giả thì có thể thử nghiệm, bạn lấy xá lợi của họ xem thử, nếu để trên tay bóp mà bể thì đó là giả không phải là thật, nếu là thật thì dùng búa sắt đập cũng không bể được. Bạn xem pháp sư Đàm Hư của chúng ta vãng sanh ở Hồng Kông, lúc đó người nước ngoài nhìn thấy rất hiểu

kỳ, lấy xá lợi của ngài đi thử nghiệm, dùng búa sắt đập, quả thật đập không bể, lúc đập còn khiến búa sắt lõm vào, xá lợi rắn chắc, người nước ngoài đã tin tưởng khâm phục, cho nên đây rốt cuộc là thật hay là giả, giả thì không cần dùng búa đập, dùng sức ấn xuống liền bể, chuyện này chúng tôi đều từng thấy qua, cho nên đó không phải là thật.

Hỏi: Câu hỏi thứ ba là đọc kinh Địa Tạng cho người vãng sanh, kinh văn quyển thượng trung hạ chia làm ba lần đọc, xin hỏi như vậy như pháp không?

Đáp: Như vậy cũng được, nếu bạn thực sự có công việc bận rộn, chia ra đọc ba lần, được, một lần đọc một quyển, ba quyển của kinh Địa Tạng, có thể. Tốt rồi, đây là mấy câu hỏi của chúng ta ngày hôm nay, chỗ này vẫn còn, bây giờ còn bao nhiêu thời gian nữa? Hiện tại mới chỉ dùng 43 phút, vẫn còn mười phút.

Hỏi: Vị đồng tu cư sĩ Lý, ông ấy hỏi là cư sĩ học Phật tại gia nhiều năm, có thể tới nhà tụng kinh Địa Tạng giúp người đau bệnh, hoặc giúp đỡ người dọn tới nhà mới xông nhà, không thu tiền, không thu lợi, chỉ là phát chút tâm từ bi, như vậy như pháp không?

Đáp: Như pháp, chúng ta dùng thiện tâm, không có tự tư tự lợi, không có danh văn lợi dưỡng để giúp đỡ người đau bệnh, tụng kinh Địa Tạng hồi hướng cho họ, hoặc giúp đỡ, đại khái là giúp người khác dọn tới căn phòng mới, thông thường trong cửa Phật chúng ta gọi là sái tịnh, như vậy cũng có thể, đây đều là chuyện tốt.

Hỏi: Vị cư sĩ Thang đến từ Thâm Quyển, ông ấy nói nhà con là gia đình Phật hóa, con trai năm nay 15 tuổi, rất muốn tới Úc học khóa học Phật học 9 năm ở Tịnh tông Học viện, hiện tại có chùa Hoằng Pháp ở Thâm Quyển bằng lòng tiến cử, ông ấy nói con trai con ở nhà cũng thường tụng sách Phật và kinh điển như phẩm Phổ Môn, Đệ Tử Quy v.v... Xin hỏi pháp sư độ tuổi của con trai con có nhận hay không, nếu nhận thì lúc làm visa liệu có thể viết một tờ giấy thông báo Tịnh tông Học viện đồng ý tiếp nhận được không?

Đáp: Độ tuổi này chắc là có thể được. Nhưng mặc dù bên chỗ chúng tôi về tuổi tác thì hiện tại không có giới hạn dưới nhưng có giới hạn trên, giới hạn trên chính là không thể lớn hơn 40 tuổi. Bởi vì bạn tu học 9 năm tới 50 tuổi vẫn có thể ra ngoài hoằng pháp lợi sanh, nếu tuổi tác lớn hơn thì không được, đương nhiên tuổi càng nhỏ càng tốt. Nhưng nếu muốn tới thì tốt nhất là đến ở một thời gian trước, trước tiên tới đó ở ba tháng tìm hiểu hoàn cảnh bên đó, xem có thích hay không.

Thật ra mà nói hiện tại tu học rất không dễ dàng, chúng tôi đặt ra có chế độ là rất tốt, người khác có chịu làm theo không? Hiện tại là thời đại tự do dân chủ, cha mẹ trong nhà không thể quản con cái, ở trường học giáo viên không thể quản học sinh, trong chùa sư phụ không thể quản đồ đệ. Bạn muốn quản chặt sẽ xâm phạm nhân quyền, nếu họ kiện bạn, bạn còn phải ngồi tù, có đúng vậy không? Phiền phức biết bao. Cho nên hiện tại tu hành chỉ có dựa vào chính mình, dựa vào chế độ không được, hoàn toàn dựa vào chính mình. Cho nên người cộng tu sống cùng nhau, chúng ta đều phải vô cùng thận trọng, đôi bên tìm hiểu lẫn nhau, liệu có thể bao dung lẫn nhau không, chuyện này không ai làm chủ được. Nhưng nếu thực sự muốn tu, ở trong nhà cũng vậy. Bây giờ chúng tôi đã mở dạy học từ xa, trước đây gọi là hàm thụ, bây giờ chúng tôi dùng máy tính mạng internet dạy học từ xa; hiện tại gần đây cũng mới mở học viện trực tuyến, Tịnh tông Học viện trực tuyến của chúng tôi. Học viện trực tuyến hai ngày nay họ đưa danh sách đăng ký cho tôi xem có hơn 800 người, rất hiếm có, trên toàn thế giới! Ở nội địa Trung Quốc là nhiều nhất, chiếm tỷ lệ nhiều nhất, đã có hơn 800 người.

Trên mạng internet của chúng tôi, cho dù là mạng internet hay là truyền hình vệ tinh, truyền hình vệ tinh của chúng tôi có kết nối internet, cho nên có thể xem được truyền hình vệ tinh của chúng tôi trên mạng, hoàn toàn là miễn phí. Đây là 24 tiếng không gián đoạn, tất cả chủ đề giảng kinh của chúng tôi đều phát trên đó, ngay cả chúng tôi giải đáp câu hỏi cũng đang phát trên mạng. Cho nên tận dụng phương pháp này, cho dù ở nơi nào đều có thể học tập, không nhất định phải tới Úc, làm visa Úc khá khó khăn, ở nước ngoài thì có hạn chế này.

Cho nên từ dạy học từ xa, vậy nếu thực sự học tập sẽ có thành tựu, tôi biết người học trên mạng rất nhiều, trên thực tế người ở bên cạnh tôi, tôi chưa nhìn ra được ai thực sự đang làm, đều là ngoài mặt nghe theo nhưng sau lưng làm trái. Tôi cũng là hết thầy tùy duyên, mọi người học cũng tốt, không học cũng tốt, tại sao vậy? Người không chịu học nếu bạn ép họ, vậy thì thành oan gia của nhau, vậy thì sai rồi. Trước đây thầy Lý dạy chúng tôi, lúc đó bạn học không nhiều, hai mươi mấy người, có người thực sự làm, có người không nghiêm túc làm. Người thực sự làm, về mặt của thầy đối với họ đều khó coi, có đánh có mắng, đó là thực sự học; những người qua loa không nghiêm túc, thầy đối với họ rất khách sáo. Chúng tôi thấy vậy cảm thấy rất kì lạ, có lần thầy nói với tôi, nói rõ chuyện này với tôi. Thầy nói họ không chịu học họ cũng tới tham gia, không thể ép họ, ép họ liền trở thành kẻ thù; không

kết oán thù với họ, tùy họ, họ thích làm thế nào thì làm thế ấy. Cho nên đối với người không chịu học thì rất khách sáo, đều là tươi cười tiếp đón, đối với người chịu học thì không khách sáo một chút nào. Cho nên học trò không nhiều, hai mươi mấy người, thái độ của thầy đối với mỗi học sinh đều không giống nhau. Con trai của bạn, tốt nhất khuyên con sử dụng mạng internet, đăng ký trên mạng internet, tham gia Tịnh tông Học viện trực tuyến của chúng tôi.

Hỏi: Vị đồng tu này có rất nhiều câu hỏi, có mười câu hỏi, câu đầu tiên là làm sao chuyển vật?

Đáp: Nếu bạn không bị vật chuyển thì bạn đã chuyển vật rồi, hay nói cách khác, để tôi nói rõ ràng hơn một chút, bạn không bị cảnh giới bên ngoài ảnh hưởng, bạn có thể ảnh hưởng cảnh giới bên ngoài. Hỏi thử nếu người khác mắng bạn, liệu bạn có tức giận không? Nếu bạn tức giận thì bạn bị cảnh giới bên ngoài chuyển, bạn không chuyển được vật. Cho nên không những kiến giải phải giống Phật mà còn cần có công phu tương đương.

Hỏi: Câu hỏi thứ hai nói: làm sao minh tâm? Câu hỏi thứ ba là minh tâm kiến tánh, tánh ở nơi nào?

Đáp: Những chuyện này tôi không thể trả lời, bởi vì sao? Thời gian trả lời quá dài. Hai câu hỏi này ít nhất phải nói một, hai tiếng đồng hồ; một, hai tiếng đồng hồ nói ra bạn cũng chưa chắc sẽ hiểu, toàn bộ là vấn đề công phu! Tánh ở nơi nào? Tánh ở ngay lúc này, bạn không nhận thức. Tâm tánh là bản thể của hết thầy vạn vật, không nơi nào không có, không lúc nào không có, chỉ là bạn không nhận thức. Tại sao bạn không nhận thức? Bạn có vọng tưởng phân biệt chấp trước nên sanh ra chướng ngại. Câu hỏi này đều rất quan trọng, tôi thấy như vậy đi, hôm nay thời gian của chúng ta không đủ, câu hỏi này lưu lại lần sau giải đáp, lần sau mười câu hỏi của ông ấy e là phải mất hai tiếng đồng hồ. Mặc dù không thể khế nhập nhưng đây cũng là Phật học thường thức, có thể hiểu được thì có chỗ tốt, không có gì xấu. Tốt rồi, hôm nay đã hết thời gian, chúng ta nói tới đây thôi.